

ROZRĘBOWAĆ (4) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz -ować).

praes 1 sg rozrębuję (2). ◇ 3 sg rozrębuje (1). ◇ praet 3 sg m rozrębował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozrębać.

Rozcinać na kawałki mocnymi uderzeniami; dissecare, intersecare Calep [w tym: co (2)] (4) : Amázidis [...] poślął do iednego Egipłkiego kápłaná gdy ofiary bogom śwym wedle swego zwyczáiu rozrębował/ áby mu łztukę z onych ofiar [...] poślął. RejZwierc 84; Disseco – Rozsiekuię, rozrebuię. Calep 332b, 554b.

Przen (1) : Głosem swem [Pan] y ogień nápoły rozrębuie/ á przed głosem iego drzą wlfytki pułfcze y pádoły. RejPs 42.

Formacje współrdzenne cf RĘBAĆ.

SBu